
Täydennys

Mari K. Niemi

Täsmennys numeroon 1/2014: Unohtunut naishaastaja

Työstäessäni toisaalle artikkelia puheenjohtajavaalien haastajista huomasin ohittaneeni ”Naisien työläs taival puolueiden johtajiksi” -artikkelissani (HAik 1/2014) vaalin, joka olisi ansainnut huomiota. Aiemmassa, johtajavaalien kilpailuasetelmia analysoineessa *Politiikan* (4/2011) artikkelissani tämä harvinainen naishaastajan vaali oli mukana.

Vuonna 1993 ensimmäisen kauden kansanedustaja, Turun kaupungin sosiaalitoimen johtaja Maija Perho-Santala haastoi kokoomusta vuodesta 1991 johtaneen ulkomaankauppaministeri Pertti Salolaisen. Vaikka köykäiseksi arvioitu Perho-Santala hävisi selvin luvuin (552–274), oli hänen äänisaaliinsa aikakauden naisehdokkaaksi verraten hyvä. Hän myös nousi puolueensa varapuheenjohtajaksi.

Julkisuudessa Perho-Santalaa ei käsitelty ”naisten ehdokkaana”, puuttuihan häneltä puolueensa naisliiton tuki. Ajan naispolitiikoille ominaisesti hänen vahvuuksikseen silti esitettiin arjen tuntemus, empatia ja ihmissuhdetaidot.

Kuten artikkelissani totean, Perho-Santala pohti ehdokkuutta myös vuoden 1994 johtajavaalin alla, mutta luopui vaalin lopulta selvästi voittaneen Sauli Niinistön hyväksi.